स्वकेन स्वकृतेन ॥ १२ ॥ १३ ॥ योपिनृगतोलब्धदानः तमृषिं गवानुगम्यमानमृषिं ॥ कतकतीर्थौतु तमृषिंयस्यगेहेस्थिता तंत्वरन्सःकृतगवासेधोद्विजोनृगेणस्पर्शितादत्ते त्याचष्टे इत्यनुकर्षइतिव्याचख्यतुः ॥ ममतुभाति गवानुगमनादन्वेष्टृब्राह्मणीयत्वंसिद्धं ॥ नृगतोमयालब्धेतिपरेणसोभियुक्तअन्वगादित्यत्रकर्तुरेव गत्वेत्यत्रकर्तृत्वप्रतीतेरक्षर स्वारस्यसिद्धत्वंचेति ॥ १४ ॥ १५ ॥ नृगशासनं राजसविधे प्रवेशनियोगे ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ कृकलीभूतः कृकलासीभूतः ॥ १९ ॥ एवंशापंदत्वा समनुतप्तचित्तौ

अथतांनामधेयेनस्वकेनोवाचब्राह्मणः ॥ आगच्छशबलेत्येवंसातुशुश्रावगौःस्वरं ॥ १२ ॥ तस्यतंस्वरमाज्ञायक्षुधार्तस्यद्विजस्य वै ॥ अन्वगात्पृष्ठतःसागौर्गच्छंतंपावकोपमं ॥ १३ ॥ योपिपालयतेविप्रःसोपिगामन्वगाद्द्रुतम् ॥ गत्वाचतमृषिंचष्टेममगौरितिसत्वर न् ॥ १४ ॥ स्पर्शिताराजसिंहेनममदत्तानृगेणह ॥ तयोर्ब्राह्मणयोर्वादोमहानासीद्विपश्चितोः ॥ १५ ॥ विवदंतौगतोन्योन्यंदातारमभि जग्मतुः ॥ तौराजभवनद्वारिनप्राप्तौनृगशासनं ॥ १६ ॥ अहोरात्राण्यनेकानिवसंतौक्रोधमीयतुः ॥ ऊचतुश्चमहात्मानौतावुभौद्विज सत्तमौ ॥ क्रुद्धौपरमसंप्राप्तौवाक्यंघोराभिसंहतं ॥ १७ ॥ अर्थिनांकार्यसिद्ध्यर्थंयस्मात्त्वंनैषिदर्शनं ॥ अदृश्यःसर्वभूतानांकृकलासो भविष्यसि ॥ १८ ॥ बहुवर्षसहस्राणिबहुवर्षशतानिच ॥ श्वभ्रेत्वंकृकलीभूतोदीर्घकालंनिवत्स्यसि ॥ १९ ॥ उत्पत्स्यतेहिलोकेस्मि न्यदूनांकीर्तिवर्धनः ॥ वासुदेवइतिख्यातोविष्णुःपुरुषविग्रहः ॥ २० ॥ सतेमोक्षयिताशापाद्राजंस्तस्माद्भविष्यसि ॥ कृताचतेनकाले ननिष्कृतिस्तेभविष्यति ॥ २१ ॥ भारावतरणार्थंहिनरनारायणावुभौ ॥ उत्पत्स्येतेमहावीर्यौकलौयुगउपस्थिते ॥ २२ ॥

स्वयमेवशापावसानंचक्रतुरित्याहोत्पत्स्यतइति ॥ वासुदेवः वसुदेवापत्यं ॥ यद्वासर्वभूतेषुवासाद्वासुः सचासौदेवःपुरुषविग्रहः पुरुषशरीरसदृशशरीरः ॥ २० ॥ सतेत्वांशापा न्मोक्षयिता हेराजंस्तस्माच्चत्वंभविष्यसि कृकलासइतिशेषः ॥ तेनकालेन कृष्णावतारावधिकालेन नाल्पेनेत्यर्थः ॥ निष्कृतिः शापमोक्षः ॥ २१ ॥ तंकालमाह ॥ भारेति ॥ कलौ यत्किंचिच्चतुर्युगीस्थेकलावित्यर्थः ॥ २२ ॥